

Эйне Куйсмин, генеральный секретарь
Sukuseurojen Keskusliitto (Финляндия)

"Генеалогические источники в Финляндии"

Haluan tervehtiä teitä runolla, jonka on kirjoittanut 9 vuotias Anni-tyttö. Hän osallistui muutama vuosi sitten Sukuviesti-lehden järjestämään kirjoituskilpailuun. ”Suku on kuin kukka, se kasvaa koko ajan ja joskus terälehti putoaa, kun joku kuolee.”

Yhteisprojektimme Kadonneiden sukulaisten jäljillä on ollut tärkeä ja kiinnostava. Seminaarien ja niistä kertovien lehtiartikkeleiden myötä monet ovat saaneet apua sukututkimuksiinsa ja aiemmin kadoksissa olleiden sukulaisten etsintään.

Joulukuussa 2017 Helsingissä järjestetyssä seminaarissa yhtenä luennoitsijana oli johtaja Olga Zharinova, joka kertoi Petroskoin kansallisarkiston kokoelmista sekä yhteistyöstä Suomen Kansallisarkiston kanssa. <http://www.arkisto.fi/carelica/> Olgan esitykset kiinnostivat yleisöä ja saivat paljon kiitosta ja herättivät runsaasti kysymyksiä, joihin Olga ystävällisesti vastaili.

Suomessa sukuharrastajille on valtavasti erilaisia mahdollisuuksia tiedon hankintaan. Tässä esityksessäni pystyn ainoastaan hiukan kertomaan erilaisista lähteistä, mutta onneksi nykyisin on mahdollisuus löytää lisätietoja internetin kautta. Ja voitte myös olla minuun yhteydessä, autan mielelläni, jos suinkin pystyn. www.suvut.fi toimisto@suvut.fi

Perusasioista on myös sukututkimus aina hyvä aloittaa.

Niin Suomessa kuin Venäjällä keskeisimpinä lähteinä ovat kansalliset arkistot. Suomen Kansallisarkiston pääpaikka sijaitsee Helsingissä. Arkistolaitoksella on lisäksi toimipisteet Inarissa, jossa toimii Saamelaisarkisto, Hämeenlinnassa, Joensuussa, Jyväskylässä, Mikkelissä, Oulussa, Turussa ja Vaasassa.

Helsingin Kansallisarkiston yhteydessä toimii Sota-arkisto. Mikkelin arkistosta löytyvät ns. luovutetun alueen asiakirjat.

Seurakuntien arkistoihin ei tänä päivänä välttämättä pääse itse tutkimaan paikan päälle. Aineistoa voi kuitenkin tilata korvausta vastaan eri seurakunnista. Kirkon arkistojen kattavuus vaihtelee eri paikkakunnilla, koska arkistoja on aikanaan tuhoutunut kirkkojen tulipalojen yhteydessä. Kirkon arkistojen puutteen voivat korvata ns. maalliset asiakirjat, kuten maakirjat, veroluettelot, tuomiokirjat jne.

Muiden kuin evankelisluterilaiseen tai ortodoksiseen kirkkoon kuuluvien henkilöiden tiedot löytyvät 1970-luvun alusta lähtien Väestörekisterikeskuksesta. Väestörekisterikeskus toimittaa tietoja järjestelmästään korvausta vastaa.

Monilla aikansa merkkihenkilöillä on omia arkistojaan. Tässä esimerkki entisen pitkäaikaisen presidenttimme Urho Kekkonen arkiston kotisivuilta. Arkisto sijaitsee Orimattilassa Itäisellä Uudellamaalla.

Myös poliittisilla ja muilla yhteiskunnallisilla järjestöillä ja elinkeinoelämän järjestöillä on omia arkistojaan.

Sukuharrastajille on tarjolla monenlaista yhdistystoimintaa.

Sukuseurojen keskusliitto on lähes 40 vuotisen olemassaolonsa aikana ollut mukana sukuseurojen toiminnassa neuvon ja opastaen eri tavoin. Eriyisen tärkeää toimintaa on jäsenistön edunvalvonta viranomaistahojen suuntaan. Keskusliitto antaa lausuntoja lakiesityksiin ja on seurannut tiiviisti mm. uuden EU:n tietosuoja-asetuksen valmistelua. Sukuseurojen verotuskysymyksiin liitto on ottanut kantaa ja pyrkii vaikuttamaan asiaan yhdessä muiden alan toimijoiden kanssa. Keskusliitto julkaisee viisi kertaa vuodessa ilmestyvää Sukuviesti-lehteä, jossa kerrotaan myös alan ajankohtaisista tapahtumista, seuraavassa numerossa mm. tästä seminaarista. Sukuharrastajille on tarjolla erilaisia julkaisuja, joista mainittakoon Sanasto sukututkijoille, jonka viimeisin, 6. painos, sisältää myös venäjänkielisen osuuden. Tuon osuuden aikaansaamiseksi saimme apua myös Jelena Usachovalta, siitä suurkiitos! Sukua tutkimaan-julkaisu on sukututkimuksen perusopas, jossa on huomioitu internetin suomat mahdollisuudet sukututkijalle. Sukututkimusaapinen – Esivanhempien jäljillä-kirja on saanut innoituksensa täältä teidän arkistostanne. Aikanaan teillä järjestetyssä seminaarissa nuoret esittelivät omia tutkimuksiaan ja kerroitte arkistossanne järjestettävistä kurseista lapsille ja nuorille. Siitä innostuneena ryhdyimme puuhaamaan koko perheelle tarkoitettua opastamme.

Sukuseurojen keskusliitto tekee yhteistyötä kaikkien sukuharrastustahojen kanssa. Yhteistyö Karjalan tasavallan Kansallisarkiston kanssa on ollut meille suuri ilo ja sen avulla olemme saaneet paljon uutta tietoa ja olemme voineet sitä välittää jäsenistöllemme ja muille alan harrastajille.

Karjalaisten Sukuyhteisöjen Liiton kanssa olemme tehneet paljon erilaista yhteistyötä. Joulukuussa 2017 järjestetyssä Kadonneiden sukulaisten jäljillä-seminaarissamme KSYL oli myös mukana.

Suomen Sukututkimusseura auttaa monin tavoin suomalaisia sukututkijoita. Teemme monenlaista yhteistyötä Sukututkimusseuran ja muiden alan keskeisten järjestöjen kanssa. Tällä hetkellä työllistävät toukokuussa 2018 voimaan astuvan EU:n tietosuoja-asetuksen tuomat muutostarpeet sukutoimialan Käytännestäntöihin.

Suomen Sukuhistoriallinen yhdistys on mahdollistanut monen sukututkijan tutkimusten aloittamisen ja jatkamisen. Sukuhistoriallinen yhdistys on vapaaehtoistyönä digitoinut valtavan määrän sukututkijalle tärkeitä lähteitä, joita voidaan nykyisin tutkia verkon avulla. Enää ei siis aina tarvitse matkustaa arkistoon tutkimaan, vaan lähteitä voi tutkailla kotikoneeltaan. Toki läheskään kaikkea aineistoa ei vielä verkosta löydy, mutta työ etenee koko ajan.

Vantaan seudun sukututkijoiden Kuulutko sukuuni-tapahtuma järjestetään jälleen lokakuussa. Seminaarissa mukana ollut tapahtumatoimikunnan puheenjohtaja Eeva Hasunen toivotti kaikki läsnäolijat tervetulleiksi syksyllä Vantaalle.

Sukuharrastukseen löytyy nykyisin sosiaalisesta mediasta todella paljon erilaisia ryhmiä. Lisäksi kaikilla alan järjestöillä ja instansseilla on omia sivujaan ainakin Facebookissa, mutta myös Twitteristä löytyy paljon aineistoa. Kadonneiden sukulaisten etsintään löytyy paljon kanavia. Kannattaa laittaa kyselyitä myös venäjäksi, koska aina ryhmistä löytyy myös venäjänkielentaitoisia henkilöitä.

Internetin ihmeellinen maailma on pullollaan sukuharrastajalle tärkeitä ja kiinnostavia sivuja. Tässä esimerkkinä muutama sivusto. Lisää löytyy mm. hakukoneiden avulla.

Karjalan tietokantasäätöön Katiha-tietokantaan tallennetaan henkilötietoja Kansallisarkiston Mikkelin toimipaikassa säilytettävien luovutetun alueen seurakuntien vuosien 1700-1949 kirkonkirjoista.

Suomessa MAP-kirkolla on useita sukututkimuskeskuksia, joista sukututkija voi saada henkilökohtaista apua tutkimuksiinsa tai hän voi tutkia keskuksissa olevaa aineistoa omaan tahtiinsa. Suomen Kansallisarkisto on 1950-luvulta lähtien tehnyt yhteistyötä MAP-kirkon kanssa materiaalin kuvauksissa ja nykyisin aineistojen digitoinnissa. Tällä hetkellä on meneillään Henkikirjojen indeksointi.

Kansallisarkisto ja FamilySearch toteuttavat henkikirjojen (1809–1915) indeksointia yhteistyössä. Hakemistojen teko, indeksointi, toteutetaan talkootyönä FamilySearchin verkkotyökalulla. <https://www.familysearch.org/> on laajin sukututkimusverkosto.

Suomen Kansalliskirjasto on myös digitoinut paljon aineistojaan. Yksi suosituimmista on Sanomalehtikirjasto. Kansalliskirjasto on digitoinut kaikki Suomessa vuosina 1771-1929 ilmestyneet sanomalehdet, ja ne ovat käytössä tämän palvelun kautta. Uudemmat digitoidut sanoma- ja aikakauslehdet ovat käytettävissä kaikissa vapaakappalekirjastoissa. <https://digi.kansalliskirjasto.fi/etusivu>

Sukuharrastukseen liittyy monenlaista toimintaa. Sukututkimus niistä ilman muuta keskeisimpänä. Sukuseuroihin kuuluvista ihmisistä kaikki eivät kuitenkaan ole kiinnostuneita perinteisestä sukututkimuksesta, vaan he ovat mukana tavataksaan nykyisin elossa olevia sukulaisiaan. Nykyisin Suomessa ollaan innostuttu DNA-tutkimuksesta sukututkimuksen apuna. Sukuseurat ovat teettäneet tutkimuksia, jotta pystyisivät varmistamaan eri sukuhaarojen kuulumisesta samaan sukuun. Yksittäisiä aloittelevia tutkijoita kannattaa kuitenkin muistuttaa perussukututkimuksen tärkeydestä. DNA-tutkimus on sukututkimuksen apu, sen avulla ei voi saada valmista sukututkimusta.

Yhteistyö eri tahojen kesken on tärkeää sukututkijoille, sukuseuroille sekä alan laitoksille ja järjestöille. Tänäpä olemme täällä todistamassa pitkäaikaista ja antoisaa yhteistyötä. Lämmin kiitos Karjalan tasavallan Kansallisarkistolle, että olemme saaneet kaikki nämä vuodet tehdä yhdessä työtä sukuharrastuksen hyväksi. Yhteistyömme jatkuu varmasti ja toivottavasti tapaamme seuraavan kerran Suomessa. Tervetuloa!

Kuvassa alhaalla vasemmalla appivanhempani Elsa ja Heikki Kuismin. Elsa Kuismin, omaa sukua Viiliäinen, oli kotoisin Savosta Leppävirralta. Hänen yksi sukuhaaransa tulee Kälviältä Etelä-Pohjanmaalta. Elsa Kuismin, os. Viiliäinen s.9.9.1920, Leppävirta. Vanhemmat Juho Viiliäinen,5.5.1881,k.1923 ja Maria Loviisa,s.30.9.1886, molemmat Leppävirralta. Marian äiti Anna Sofia, os.Ojala,s.21.8.1868, s. Kaustisen, Kälviältä. Isä Juho Henrik (Heikki) Voutilainen,s.29.2.1864, Leppävirta.

Heikki Kuismin oli kotoisin Salmin Ylä-Uuksusta. Heikin isoisänsä oli Kosma (Kušma) Tihonov Shevotarov ja isä Stepan Kosmanpoika Shevotarov. Sukunimi on vaihdettu Kuisminiksi 1930-luvulla. Oikealla minä olen vanhempieni sylissä. Äitini Eila Mäkelä, omaa sukua Mankki, on kotoisin Etelä-Karjalasta Savitaipaleelta. Isäni Matti Mäkelä oli kotoisin Karjalan kannakselta Säkkijärven Timperilästä. Keskellä tyttärenne Elina ja yläkuvissa mieheni Raimo ja minä hiukan nuorempina.

Kuvassa isäni äiti, isoäitini Hilja Mäkelä, omaa sukua Pönni. Hän on kotoisin Säkkijärven Timperilästä.